

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. Перник, 21.02.2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А.М.*****, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 1297 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „***“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр.София, кв.***, бл.***, вх.***, ет.***, ап.***, представлявано от Г. П. М.***-управител, срещу решение №3/05.06.2009 г.на Директора на РИОСВ гр.Перник, с което е прекратена процедурата по оценка съвместимостта на инвестиционно предложение: „Изграждане на МВЕЦ „Стоб“ на р.Рилска, общ.Кочериново”. Поддържа се твърдение, че административният акт е нищожен, тъй като при издаването му не са спазени изискванията за форма, предвидената административна процедура и е нарушен материалния закон. Освен това решението не съответства на целта на ЗВ. Всички тези отменителни основания са и такива които според жалбоподателя могат да обосноват нищожност на атакуваното решение.

Ответникът по жалбата – Директорът на РИОСВ гр.Перник, чрез своя процесуален представител поддържа твърдение за недопустимост на оспорването, а по същество за неоснователност на твърденията на „***“ ООД. Според административният орган не са налице основания за прогласяване нищожност на решение №3/05.06.2009 г. на Директора на РИОСВ гр.Перник, а възможността да бъде проверена законосъобразността му е преклудирана през 2009 г.

Заинтересованата страна - Община Рила, редовно призована за насроченото съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна - Община Кочериново, редовно призована за насроченото съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Административен съд - Перник, като взе предвид разпоредбата на чл.168 от АПК, извърши цялостна преценка на събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от заинтересована страна, засегната от действието на административния акт. Предвид обстоятелството, че решението се оспорва само като нищожно, жалбата против него на това основание може да бъде подадена без ограничение във времето - чл. 149, ал. 5 от АПК, поради което се дължи разглеждането ѝ по същество.

Твърденията на жалбоподателя са, че допуснатите нарушения на формата, на установените процедурни правила и на материалния закон са до толкова съществени, че водят до нищожност на атакуваното решение. Като тежък порок на атакуваното решение е посочено и несъответствието с целите на Закона за водите.

В административното право, за разлика от гражданското право липсва специален законов текст, който да регламентира в кои случаи съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожаем. Основното разграничение на порочните (недействителните) актове на администрацията е разделението им на нищожни и унищожавани в зависимост от степента на същественост на порока (дефекта), от който е засегнат акта. Общоприето е становището в теорията и съдебната практика, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят правни последици. Във всеки отделен случай действителността на административния акт се преценява конкретно, с оглед тежестта на порока, от който е засегнат и дали той е годен да предизвика промяна в правната сфера на адресатите на акта.

В случая съдът счита, че поддържаните от жалбоподателя доводи не са от такъв характер, че да опорочават издаденото решение до степен на нищожност, при която то да не е могло да породи правни последици. Те биха обусловили евентуален извод за незаконосъобразност, но не и за нищожност на административният акт.

Нищожността може да бъде прогласена на няколко основания поради липса на компетентност/по материя, място и степен/ на издателя на акта; при неспазване на установената форма, или липса на такава; други тежки нарушения на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган. Съгласно нормата на чл. 93, ал. 3 и чл. 94, ал. 1, т. 2 ЗООС, материално компетентният административен орган, който следва да издаде мотивирано решение за ОВОС за конкретното инвестиционно предложение на заинтересованата страна, е директорът на Регионалната инспекция по околната среда и водите. Териториалната компетентност на Директора на РИОСВ се определя съгласно Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите. С чл.3 от Правилника в териториалният обхват на РИОСВ Перник, към момента на постановяване на атакуваното решение е попадала и територията на общините Кочериново и Рила като част от област Кюстендил.

Решението е издадено в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите се реквизити на индивидуален административен акт, съгласно чл. 59, ал.1 и 2 от АПК. Постановено е в писмена форма, съдържа мотиви, наименование на издателя, наименование на акта, индивидуализация на адресатите на акта, означение на вида и характера на искането и обекта, за който то е отправено, фактически и правни основания за издаването му и разпоредителна част – прекратяване на процедура по оценка съвместимостта на инвестиционно предложение: „Изграждане на МВЕЦ „Стоб“ на р.Рилска, общ.Кочериново“. Актът е подписан, подпечатан, посочени са данни за издателя му, както и в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва.

Наличието на съществени пороци на Решение № 3/05.06.2009 г. следва да бъде преценено и с оглед приложимата процедура по преценка на необходимостта за извършване на ОВОС на инвестиционни предложения е регламентирана в чл. 93 от ЗООС и Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда. Откриването на производството започва с подаване на искане за такава преценка от инвеститора. Такова е постъпило с вх.№26-00-1188/08.04.2009 г. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредбата, компетентният орган по чл.6 преценява необходимостта от извършване на ОВОС, като определя степента на значимост на въздействието върху околната среда и се произнася с решение по необходимостта от извършване на ОВОС. Налице е произнасяне по постъпилото искане при спазване на установените правила.

Издаденото от директора на РИОСВ решение съдържа мотивна част по критериите, посочени в чл. 93, ал. 4, т. 1 до 5 от ЗООС, които следва да съдържат фактически констатации за характеристика на потенциалните въздействия по

отношение на териториалния обхват и засегнато население, както и обществения интерес към предложението за строителството на МВЕЦ. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че решението е порочно до степен на нищожност и защото се основава само на подзаконов нормативен акт. Липсата на посочени конкретни правни основания изразяващи се в цитирани правни норми не води до недействителност на решението. То не може да бъде възприето и като липса на мотиви, тъй като са изложени достатъчно фактически аргументи, които да обосноват прилагането на конкретната правна норма. Порок на акта ще има когато не е описана фактическата обстановка и съда не може да прецени коя е относимата правна норма и дали тя правилно е приложена в конкретната ситуация. При произнасянето си Директорът на РИОСВ Перник е посочил фактическите основания за прекратяване на процедурата по оценка на въздействието, посочил е и относимата подзаконова норма на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Липсата на цитирана правна норма от ЗООС не пречи осъществяването на контрола за законосъобразност на решението още по малко е основание да бъде прогласена неговата нищожност.

При осъществената от съда проверка на решение №3/05.06.2013 г. на Директора на РИОСВ гр.Перник не се констатира и несъответствие с целта на Закона за водите така както се твърди в жалбата. Съгласно чл. 4, ал. 2 АПК административните актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона. Отклонението от това правило води до превратно упражняване на власт, а нарушаването на изискванията за упражняване на оперативната самостоятелност и тези за законосъобразност прави акта несъответен на целта на закона (в първата хипотеза) и незаконосъобразен (във втората), което представлява отменително основание. Целите на ЗВ са формулирани в две правни норми чл.2 и чл.2а, които установяват принципи на правилното, ефективно и общодостъпно управление на водните ресурси и съхраняването им в състояние, което да гарантира опазването им. От мотивите на атакуваното решение по никакъв начин не могат да се направят изводи за противоречие с целите на ЗВ, което да е толкова съществено и в разрез с установения правен ред, което да обоснове нищожността му.

При така изложените мотиви, съдът счита, че обжалваният акт не страда от особено тежки пороци, от материалноправно или процесуално естество, които да доведат до прогласяване на неговата нищожност както е поискано с разглежданата жалба. Поради изложеното жалбата срещу решение № 3/05.06.2009 г. на Директора на РИОСВ гр.Перник следва да бъде отхвърлена като необоснована и недоказана.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, състав на Административен съд гр.Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „***“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр.София, кв.***, бл.*** вх.***, ет.***, ап.***, представлявано от Г. П. М.***-управител, с която е поискано да бъде прогласена нищожността на решение №3/05.06.2009 г.на Директора на РИОСВ гр.Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/